

slag, jeg som Medlem af Tinget havde været med til privat at indbringe. Der har altsaa ikke kunnet være nogen Tvivl om, at det maatte være dette Ministeriums Mening, saa snart det har faaet Styrke nok dertil, at gennemføre en Forandring i Juni-Grundlovens Aand. Det er nu vort Haab, at vi ville faa den Styrke ved de Valg, som komme — for det ærede Medlem vil nok faa at se, at vi komme til Valg i Forsommeren. . . . (N. P. Jensen [Københavns 3die Valgkreds]: Jeg tror det ikke!) Ja, ja, jeg sætter min Tro mod det ærede Medlems; men ganske sikkert er det i alt Fald, at enten faa vi Valg eller Ministerskifte. Jeg tror nu nok, at vi faa Valg. (N. P. Jensen: Qui vivra verrea!) Ja, den, der lever, faar det at se, og skønt det ærede Medlem siger, at han er en ældre Mand, saa finde vi andre, at han er saa rask og levende, at vi haabe endnu i mange Samlinger at se ham imellem os, medmindre vi kunne tage Kredsen. Hvis vi ikke selv kunne faa en Repræsentant i den Kreds, er der ingen, vi hellere se end det ærede Medlem. (N. P. Jensen: Den højtærede Minister kan være vis paa, at jeg stiller mig, hvis jeg kan, ganske sikkert!) Men det ærede Medlem vil heller ikke finde det mærkeligt, at jeg gør, hvad jeg kan, for at faa en Repræsentant for vort Parti sat ind i Stedet. (N. P. Jensen: Selvfølgelig, det er jeg forberedt paa).

Jeg har saa blot en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) og det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard). Det ærede Medlem fra Æbeltoft sagde, at det ikke var korrekt, at jeg havde svaret paa Spørgsmaalet, om de kongevalgte kunne opløses, og det ærede Medlem fra Løvel vilde belære mig om, hvad man i en saadan Situation bør gøre, og sagde, at jeg ikke burde have gjort det. Men naar det er den raadende Mening indenfor Delegationen, hvor kan det saa være, at Delegationens Formand spurgte mig. Det er ikke korrekt at rette et Spørgsmaal til en Konseilspræsident. . . . (Afbrydelse af Anders Nielsen). Nej det var Delegationens Ordfører, der gjorde det. Det var paa sit Partis Vegne, det ærede Medlem spurgte. Men det er ikke loyal Politik at rette et Spørgsmaal til en Konseilspræsident, som man mener det ikke er korrekt at svare paa.

N. P. Jensen (Københavns 3die Valgkreds): Jeg vil svare den højtærede Konseilspræsident, at jeg fuldt ud erkender,

hvad der skete fra den danske Soldats Side i 1864, og at de Ofre, der den Gang bleve bragte, fuldt ud stod paa Højde med, ja maaske stod langt højere end de Ofre, der bleve bragte i den første slesvigske Krig. Men naar den højtærede Konseilspræsident dertil siger, at saa havde Folket nu Krav paa at faa den almindelige Valgret tilbage, saa skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at han har sprunget et Moment helt over, som jeg tog med og ikke glemte, nemlig, at det var de Erfaringer, der vare gjorte i Tiden fra Juni-Grundlovens Indførelse til 1866, der førte til Forandringen, og . . . Ja, det kan ikke nytte, at den højtærede Indenrigsminister ryster paa Hovedet, vi have diskuteret det saa mange Gange før; og vi kunne nok faa Lejlighed til at diskutere det igen. Men een Ting vil den højtærede Minister ikke benægte, nemlig, at Lehmann var en af dem, som gik i Spidsen for Forfatningsforandringen i 1866, og han vil heller ikke benægte, at ingen gik mere i Spidsen for Frihedskampen i 1849 end netop Lehmann. Men jeg behøver ikke at tale om, at Venstremænd ogsaa gik med til Forfatningsforandringen i 1866; sammen med Lehmann stemte J. A. Hansen for den.

Naar den højtærede Konseilspræsident mente, at jeg stod som en gammel Mand med min Ungdoms Erindringer og havde Tro paa en Tid, som aldrig kommer igen paa Grund af den Udvikling, der er foregaaet, skal jeg kun sige, at vi ere nu akkurat lige saa godt i Stand til at stille et Forsvar op efter hele Udviklingen, som vi altid have været. I den Henseende er der ikke foregaaet noget, og alle de Postulater, som den højtærede Konseilspræsident og den højtærede Indenrigsminister derom have fremsat for og bibragt Befolkningen, ere ikke rigtige. Vi ere ikke anderledes stillede i den Henseende end en hvilken som helst anden lille Stat, og saa længe det viser sig, at alle andre smaa Stater endnu have kunnet opretholde et Forsvar, saa længe have vi ikke Lov til at melde Pas. Saa langt ere vi endnu ikke komne tilbage i Danmark. Naar den højtærede Konseilspræsident tvivler paa Ungdommen, henviser jeg til en af de største Ungdomsforeninger, der for Øjeblikket er i Danmark, nemlig Højres Ungdomsforening; der er ingen Steder, jeg kommer med større Glæde, og de arbejde netop for de Anskuelse, jeg her i Aften har gjort gældende. Jeg har god Tro til den danske Ungdom. Jeg har bedre Tro til den danske Ungdom, end jeg har Tro paa, at de